

A szépülő csábi egyházközség – fókuszban a parókia

A csábi egyházközség 2018-ban egy többnapos eseménysorozat keretében ünnepelte plébániatemploma felszentelésének 250. évfordulóját. Az öt évvel ezelőtti programok egy részének – a templomon és a templomkerten kívül – a parókia és annak udvara adott otthont.

A csábi paplak egyidős a templommal, ám bár az 1700-as évek derekán felhúzott épületet a múlt század hatvanas éveiben teljesen lebontották annak rossz állapota miatt. Helyén emelték fel a bontással egy időben a mait, ami tágas szobákkal és nagy pincehelyiségekkel lett ellátva. Mint a templomon, a parókián is meglátszott a tovalett évtizedek lenyomata.

A pince részét képező közösségi terem, valamint raktár, a kazánház az évek alatt a vízvezetés hiánya miatt egyre rosszabb állapotba került: a falak átvették a talaj nedvességét, belülről omladozott a vakolat, és nem egy helyen a moha és a penész is megjelent. A nagyobb esőzéseknél pedig rendszeresen át is jutott a víz a már említett területekre. Ideje volt tehát lépni az épület állagmegóvása érdekében: Magyarország Kormánya támogatásával, a Bethlen Gábor Alapon keresztül sikerült anyagi forráshoz jutnunk, bár abból a megnövekedett árak miatt a tervek egy része valósulhatott csupán meg; hasonló cipőben jártunk az anyagbeszerzés terén is.

A pályázati pénzekből finanszíroztuk az épület északi és déli részén történő vízvezető és vízszigetelő munkálatokat: a külső falak mentén az itt-ott két méteres mélységig – tehát az alapok aljáig – kiásott árok legaljára geotextíliával körbevett vízvezető drén-csőrendszer került, onnét felfelé pedig vízhatlan fóliával fedték el az alapot és a falakat a visszahányt talajtól.

Mivel a tervezett munkálatok egy részét sikerült csak tető alá hozni, bőven van még mit tenni mind a parókia, mind a jóval nagyobb „falatnak” ígérkező templom körül is. Viszont, ha olyan összefogást és áldozatvállalást tanúsít a csábi egyházközség, mint amelyet a 2022-es templomi munkálatok – nem egyszer fárasztó – pillanatai alatt is, nincs mitől tartanunk.

Szent Pál apostol a rómaiakhoz írt levelében így vélekedik: „...a szenvedésből türelem fakad, a türelemből kipróbált erény, a kipróbált erényből reménység.” A remény hal meg utoljára: a remény, hogy a parókiánk a templomunkhoz hasonlóan időtállóbb lesz. És még sokáig szolgálhat a plébánosok otthonául.

Zat'ko Ervin